

135
26 (A) (03)

- A. गा यत्री मंत्र कवचम् Gayatri Mantra Kawacham
B. का का गिरु दौ प नि षत् Ka Saguri rudropani^{sha} tam

135

26 (A)

गायत्रीमंत्रकथं

गा०

१

श्रीगणेशायनमः ॐ प्रसन्नश्रीगायत्रीमंत्रकव
चम्पवृक्षविष्णुमहेश्वरात्मयः अग्न्युःसा
माथर्वीर्षिधंदासिप्रसन्नस्वरूपिणी गायत्रीदेव
तातदीजंभर्गः शक्तिः धियः कीलकं गायत्री
प्रसादसिद्धये जवेविनियोगः गायत्रीमंत्र
ध्यानं यउं गं वृत्ताष्टासी वेतुराननादोध
वलं कुं मं रैशुके शुवं विभ्राणारुणाकांतिरिं
उवदना अक् रू विरीणात्रिका तंतारोटरावेति

रम

१

रंवरमरतो विंवा। न्वेता भूतिदा गायत्री हृदि भावि
ता भवतु नः संपत्सम्पद्यै सहा रुद्रासीन वयो
वनाजिनय नावया युवमीवराख बद्धांग वि
शिखा च सुत्रवलव २० तिति प्रियैवतुनः विष्णु
आल जटा कपाल विलसद्विन्दु मौल मुद्रा सा
वित्री वक्ष वाहिनी सितनुर्ध्वत पाञ्चजूत धिशी २
ध्ये यासावे सरस्वती भगवती पीता वरा लेक्या
स्या मास्या मतनुर्जर परिस्तर सद्गा या न्विता

गा०

२

वैष्णवी ता ह्या स्या मसी नूपुरांगदलसंकेतै
यभूषो ज्वला हस्तालंकृतशैथ्यवक्त्रसुगदाभी
तिः श्रियैवास्तु नः ३ गायत्री पूर्वतः पातु सा
वित्री पातु दक्षिणे ब्रह्म विद्यातु मे पश्चात्त
रे मां सरस्वती पावकी मे दि सं रहै त्पावकी
ज्वलवा सिनी यातु ध्यानै रदिशं रहै यातु धा
नभयंसी वागी यातु च षोऽस्तु तद्वासी
रुद्रा विसी ॐ ध्वं ब्रह्मा सि कार ह्येदधत्ता

राम०

२

द्वैष्मवीतथा एवं सर्ववसंतहोतृषांगं भुवने
श्वरी तत्पदं पातु मे पादौ जंघ्ये मे सक्तिः पदं
वरे रायै करिदं शोतु नाभिं भर्गस्तथैव च देव
स्पतु मे हृदयं धीमतीति गुलंतथा धियो
यो इति मेनेत्रं नः पदं मे ललाटकं एवमा
पादं मुखं तं मूर्ध्नि मे च बोद्ध्यात् तत्का
रं पातु मूर्ध्नि मे सकारः स्यात् भालकं च

गा

3

वृद्धः पातु विकाराणां श्रोत्रे रेतुकारकः नास
पुटे वकारो यं रेकारस्तु कपोलयोः शिपकारस्तु
तरोष्ठे च मंकारस्तु धरोष्ठे चं प्रास्य मध्ये भ्रा
सारंगोकारि विवृते तथा हंकारं कं ङ्देशु
कं कं रस्त्रं धदेशयोः स्फकारो द्द्विरो हस्ते
धीकारो वा मठस्तं मकारो हृदयं रत्ने दि
कारो जठरं तथा धिकारो नाभिदेशे तु योका

3

रसुकठितथा गृह्यंरहातुयोकारउरुशिनःप
हाहारे प्रकाशे जानुनीरुहेवोकारो जंधहे
के दकारो गृह्यंरहातुयोकारः पादयुग्मकं
रुदंतुकवचं दिव्यंवाधाशतविनाशकं चतुःष
ष्ठिकंलाविद्यावित्तासैश्वर्य्यसिद्धिदं जपारंभे
वगापुत्रा जपांतेकवचं पठेत् श्रीगोब्राह्मण
निवृद्धोरोहाघास्वित्पातकं मुच्यते सर्वपापे
भ्योपरैवत्मादिगच्छति पुण्या जलिनं च गायत्र्या

४

मूलेनैव पठेत्सकम् शतवर्षसहस्राणि पूजायाः
 फलमाप्नुयात् भूर्जपत्रे लिखेच्चैव स्वर्गस्थं
 धारयेद्यदि त्रैलोक्यं दत्ता भवेत्सर्वं त्रैलोक्यं
 दत्तं त्रिहारात् पुत्रवान् धनवान् श्रीमान्
 नानाविद्यानिधिर्भवेत् प्रेम्णा त्राहिनिम
 वासित्तदंगस्य श्रीनात्ततः न देयं परशिष्येभ्यो
 त्वभक्तेभ्यो विशेषतः शिष्येभ्यो भक्तियुक्तेभ्यो
 अन्यथा मृत्युमाप्नुयात् इति श्रुत्वा प्रसिद्धि

४

सहितं यावत्तन्मनारहे संवादे गायत्रीक
वचं समाप्तं सुभंयात् संवत् १८

७८

सहनाववतु ॥ शांतिः शांतिः शांतिः ॥ अथ ब्रह्मालाग्निरुद्रं भागवं
 ते सनतु मारः पृथक् ॥ अथ हि भागवन् त्रिपुटविधिं
 ससत्तं किं द्रव्यं किं स्थानं किं यत्प्रपातं कारेखाः त्रैमंत्राः
 काराक्तयः किं देवतं किं फलमिति ॥ तर्हो वाच ॥ भागवन् ब्रा
 ह्मणिरुद्रो यद्रव्यं तद्राज्ञे यं भस्म सद्यो जातमिति पंचव
 लमन्त्रैः परिगृह्य सद्यो जातप्रपथामि सदा सिद्धौ ॥ अग्नि
 पा रिमिभस्मे संनेनोभिर्मन्त्रा मानसो ह इति समुप्युप
 महांत संवद्रे यजामहरति रिसरो ललाटवक्षः स्तब्धे वि
 ति त्रिभिस्तया युषैस्त्रिभिरिति स्तोत्रेखाः प्रकुर्वीर
 नू तः व्रतमेतल हं भावं स सर्वेषु वेदवादिभिरुक्तं तस्य
 प्राचरेत् तस्य माचरेत् मुमुक्षुर्न पुनर्भवाय अथ सनतु
 मार प्रपातमस्य त्रिधा चाललाटादा चक्षुषश्च श्रुवोर्मध्य
 तं याश्च प्रथमारेखाः सागार्हपत्यश्च भारो रजो भू लोक्
 आत्मा क्रिया शक्तिः त्रैवेदः प्रातः सवनं महेश्वर परमार्थो
 यारेखा सादक्षिणाग्निः त्रैकार स्वतु मंतरिक्ष मंतरात्मा
 नेष्टा शक्ति र्यजुर्वेदो माध्यंदिन महादेवो देवतेति यस्य
 तृतीया रेखा सा आहवनीयश्च मंस्तमो व्योली कृपसमा
 ज्ञानशक्ति सा प्रवेद तृतीय सवनं शिवो देवतेति त्रिपुटं प्र
 स्मना ब्रूतेति यो विद्वान् ब्रह्मपारी गृहस्था वा न
 प्रस्थेयतिर्वा समस्तपातकं महापातकं पातकेभ्यः

पूतो भवति ॥ ससर्वा नूवेदां नृध्या तो भवति ॥ ससर्वा
 देवान् शालो भवति । ससर्वा नूदेवान् ध्या तो भवति ॥
 संततं रुद्रया पी भवति । ससर्वं लभते ससर्वं लभते सूप
 निषत् । ललाटं तु महादेवं नाभ्यां चैव महेश्वरं ॥ रुद्रयं
 शंकरं ज्ञेयं क्रंटे च वृषभद्वयं । भुजैर्गुह्यं पाणिं स्था
 न्मध्यं द्वाभ्यां नाशानं ॥ क्रंटे देवदेवं श्रीं क्रंटे काम
 तद्वत्तं तन्मध्यं ईश्वरं प्रोक्तं क्रंटे पार्वती प्रियं ॥
 कर्णमध्यं शिवं रुद्रं कंठं चैव महेश्वरं ॥ बहिः क्रंटे
 परापतिं सिरसि रुद्रमेव च एते पंचदशस्थानं स
 ततं भस्मधारिणः ॥ रोमरोम भवे स्निग्धं तद्देहं शिवमु
 च्यते ॥ सह नाव वतु । शांतिः शांतिः शांतिः ॥

135
 26 (७३)